

איך שאתה מדבר, זה מה שאתה!

פעילות בעקבות הקליפ של שיר הפסטיגל "שיר השיימינג"

הפעילות באדיבות אילנית שושן, מח"מ פנימיית "בית טף" פרדס חנה.

חלק א'

הקרינו את הקליפ מתוך פסטיגל 2015 – שיר ה"שיימינג" - מילים פוגעניות.

קיימו עם הקבוצה דיון קצר בעקבות הצפייה בקליפ:

- באיזה נושא עוסק השיר?
- על מה מסופר?
- האם נתקלתם בעצמכם בשימוש במילים פוגעניות בסביבתכם? כלפיכם?
- האם נתקלתם במילים פוגעניות שנכתבו ברשתות החברתיות? כיצד הגבתם?
- האם כתבתם פעם על מישהו?
- האם חשבתם כצד מרגיש מי שכתבו עליו?
- האם כתבו עליכם?
- מה הייתם רוצים לספר או לומר לקבוצה? מה הייתם רוצים לומר למי שכתב עליכם?

חלק ב'

נגדיר ביחד "מילים פוגעניות" מהן המילים שפוגעות בנו ואין לומר אותן גם "בצחוק".

- כל חניך יקבל מס' פתקים. על כל פתק ירשום מילה שלדעתו היא פוגענית.
- רכזו את הפתקים בסלסילה. הוציאו פתק אחרי פתק, הקריאו והדביקו על הלוח. מילים זהות הדביקו אחת ליד השנייה. ככל שיהיה יותר פתקים ממילה מסויימת, כך יובהר שהמילה הזו מאד פוגעת.
- סכמו חלק זה באמירה ברורה כי אצלנו כל המילים האלה נחשבות פוגעניות. ההתייחסות אליהן תהיה כאלומות מילולית, והתגובה אליהן תהיה כאל כל התנהגות פוגענית או אלימה.

חלק ג'

בחרו משפט מתוך הקליפ ועצבו כרזה על בריסטול גדול עם המשפט שבחרתם.

כל הכרזות יוצגו במרחב הקבוצה או הפנימייה.

הצעות ליחידות נוספות שניתן לשלב בפעילות

מילים טובות – על כל פתק התלוי על הלוח ועליו מילה פוגענית, מניחים מילה טובה ומחזקת.

מלחמה ושלום עם נייר

חומרים: דפי נייר, כלי כתיבה, צבעים, סלוטייפ, מדבקות צבעוניות, סרטים וחמרי יצירה שונים.

מהלך הפעילות:

- א. מבקשים מהמשתתפים להיזכר במריבה קשה עם חבר שהיה בה כעס גדול, עלבונות ואולי גם מכות. עליהם לקחת את דף הנייר ולהוציא עליו את כל הכעס שעולה בהם כשהם נזכרים במריבה.
- ב. לאחר שכילו את חמת הזעם בנייר, מבקשים מהמשתתפים להתייחס לכך שעבר זמן מאז המריבה. הכעס נרגע, קיימת תחושת אי נוחות מהפגיעה ההדדית. אולי יש צורך לומר סליחה, להתפייס, לנסות לתקן את מה שהיה ולחזור להיות חברים. מבקשים מכל אחד לנסות ולשקם את הדף. ליישר, להדביק את הקרעים. אולי אפילו לייפות ולקשט.
- ג. מבקשים מכולם להראות את הדפים ה"משוקמים" והמקושטים. מסבים את תשומת ליבם לכך שהדפים אמנם מאד מושקעים אך הם לא חזרו להיות בדיוק מה שהם היו. ניתן עדיין לראות את הקמטים והקרעים שהתרחשו בזמן הכעס.
- ד. זה הזמן לשוחח על משמעות הפגיעה. עד כמה היא נשאת חקוקה גם אחרי התפייסות ובקשת סליחה. מילים פוגעניות אינן נעלמות. הן נשארות כצלקות. זוכרים אותן, כואבים אותן גם אחרי שממשיכים הלאה. הן אינן נעלמות ואי אפשר להחזירן לשולח.